

Første næstformand (Svend Auken):

Og så er det hr. Jesper Langballe, og fru Line Barfod må gerne bevæge sig i nærheden af talerstolen.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Vi mangler et svar fra hr. Henrik Dam Kristensen på det gentagne gange stillede spørgsmål. Når nu kompetencen med hensyn til retsforbeholdet flyttes fra befolkningen over i Folketinget, er det så sådan for hr. Henrik Dam Kristensen og Socialdemokratiet, at da skal udlændingeforbeholdet være noget midlertidigt, som Folketinget kan omgøre?

Eller sagt på en anden måde: Ønsker hr. Henrik Dam Kristensen på lang sigt udlændingepolitikken lagt ned i EU? Det er ikke lykkedes at få et klart svar på det.

Kl. 11.40

Fru Charlotte Antonsen gav faktisk et klart svar på det, nemlig at det var meningen. Jeg ved ikke rigtig, om det gik op for hende, at hun havde svaret så klart, som hun havde. Men hvad mener hr. Henrik Dam Kristensen? Det må være muligt at kunne få svar på det. Er det midlertidigt, eller hvad er det?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det er ret rystende at høre, at hr. Henrik Dam Kristensen og Socialdemokratiet åbenbart har truffet så store beslutninger, uden at man overhovedet har undersøgt, hvordan sagen forholder sig, og hvilke muligheder der var.

Hvis hr. Henrik Dam Kristensen havde sat sig en lille bitte smule ind i, hvad der er kommet af meldinger hele tiden fra de øvrige partier, så ville hr. Henrik Dam Kristensen vide, at Enhedslisten hele tiden har sagt meget klart, at vi mener, at undtagelserne skal stå i den nye forfatning, så vi får en ren afstemning om forfatning eller ej.

Så kan man senere, hvis man ønsker det, fra Socialdemokratiets side eller fra andre partiers side, tage en folkeafstemning igen-igen-igen om forbeholdene. Men der har ikke været nogen tvivl om, at vi mener, at den folkeafstemning, der skal være om forfatningen, kun skal handle om forfatningen og ikke andet.

Ingen i EU har jo nogen sinde sat spørgsmålstegn ved, at Danmark til enhver tid, hvis man ønskede det, kunne ophæve et eller flere af forbeholdene. Så der er jo ikke nogen ny situation,

og Socialdemokratiet har altså den mulighed, hvis man vil det, at så er der et flertal i Folketinget, som man kan bruge, for at vi skal have en folkeafstemning alene om traktaten.

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Må jeg ikke sige til fru Line Barfod, at det jo netop præcis er det, der kommer til at ske – jeg tror, at jeg har sagt det tre eller fire gange nu. Konsekvenserne af de danske forbehold kommer til at stå uantastet, når vi kommer hjem fra regeringskonferencen.

Det, der er sket, det, der er ændringen, er, at vi har givet mulighed for, at man kan undersøge, om Danmark kan få opt in-modellen. Så skal vi efterfølgende herhjemme beslutte, hvordan vi håndterer afstemningssituationen. Jeg er i hvert fald ikke i stand til at sige det mere klart og mere præcist.

Til hr. Villy Søvndal vil jeg sige, at det var så et forsøg på en lille spøg, men hr. Villy Søvndal kunne ikke se glimtet i øjet. Sådan er det jo somme tider. Og jeg kan heller ikke sige det mere præcist til hr. Villy Søvndal, jeg synes ikke, det var så simpelt, som det blev fremstillet med ja/nej. Regnemetoden fortæller jo i realiteten, at hvis vi havde sagt nej, så var der ikke flertal for nogen som helst dansk europapolitik i en situation, hvor regeringskonferencen gik i gang.

Så kan man spørge, hvem det er mest ubehageligt for, og mit svar er, at det ville være Danmark. Jeg mener, vi påtog os et ansvar. Det kan vi vurdere forskelligt, hr. Villy Søvndal og jeg, men det var det, vi gjorde, og det var så vores vurdering i situationen.

Til hr. Jesper Langballe vil jeg gerne sige om kompetencen for at forklare det helt klart og tydeligt. Det, der nu bliver undersøgt, er, om Danmark kan få den såkaldte opt in-model. Der er vi tre partier, der har påtaget os det ansvar og en eller anden form for fællesskab omkring det.

Og så er der intet mystisk i det her, for hvis det engang ender med at komme til folkeafstemning, og det engang skulle ende med at blive vedtaget, så bliver det sådan, at det er Folketinget herinde, der beslutter, hvad vi skal deltage i på det retlige område og i givet fald også på flygtningeområdet. Sådan vil det være. Det er helt åbent lagt frem for befolkningen, at det er det, vi nu går ned og får undersøgt, og det synes jeg ikke, der er noget mystisk eller mærkeligt i overhovedet.